

DYREKTOR GENERALNY
SŁUŻBY WIĘZIENNEJ

BIURO RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH	
WPL.	2024 -04- 17
ZAL.	NR .....

RPW/35358/2024 P
Data:2024-04-17

BDG.070.24.2024.KS

Warszawa, dnia 11 kwietnia 2024 r.

Pan
Marcin Wiącek
Rzecznik Praw Obywatelskich
Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich
Al. Solidarności 77
00 – 090 Warszawa

Szanowny Panie Rzeczniku,

W nawiązaniu do pisma o sygn. IX.517.523.2024.MK z dnia 28 marca 2024 r. dotyczącego kwestii udzielania informacji o osobach pozbawionych wolności uprzejmie informuję, że z uwagą zapoznałem się z treścią Pana wystąpienia.

Pragnę podkreślić, że ustawodawca, mając na względzie ochronę danych osobowych osób pozbawionych wolności, uzależnił fakt udzielenia informacji lub udostępnienia danych osobowych o osobach obecnie lub uprzednio pozbawionych wolności w przypadku wniosków osób fizycznych od pisemnej zgody osoby, której wniosek dotyczy. Zasady te wprowadzone zostały do polskiego porządku prawnego na mocy ówczesnej ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości i w zakresie wniosków osób fizycznych pozostają niezmiennie od lat.

Biuro Ewidencji Centralnego Zarządu Służby Więziennej, które odpowiada na wnioski dotyczące udzielenia informacji lub udostępnienia danych osobowych o osobach pozbawionych wolności, bardzo często spotyka się z kwestią, iż osoby fizyczne próbują uzyskać informację o osobie pozbawionej wolności telefonicznie nie składając w tym zakresie wymaganego przepisami prawa stosownego wniosku. Często zdarzają się też przypadki, że osoby, które odbywają karę pozbawienia wolności (lub są pozbawione wolności na innej podstawie) nie wyrażają zgody na udzielanie informacji osobom najbliższym, co rodzić może pewnego rodzaju niezrozumienie u wnioskodawców, szczególnie w sytuacji nagłego pogorszenia stanu zdrowia osoby pozbawionej wolności.

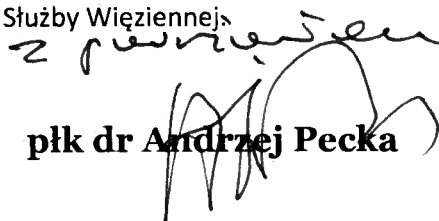
W tym kontekście należy zauważyć, że każda osoba pozbawiona wolności przy przyjęciu do jednostki penitencjarnej ma prawo – zgodnie z art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta – upoważnić inną osobę do dostępu do swojej dokumentacji medycznej, co równoznaczne jest z prawem do uzyskania informacji o stanie zdrowia pacjenta. Niezależnie od faktu, iż podmiot leczniczy nie ma obowiązku z urzędu informować o pogarszającym się stanie pacjenta, w przypadku osób pozbawionych wolności,

u których nagle następuje pogorszenie stanu zdrowia, administracje jednostek penitencjarnych z urzędu próbują nawiązać kontakt z osobami bliskimi, które osadzony wskazał jako uprawnione, informując je o nagłym pogorszeniu stanu zdrowia takiej osoby.

Odnosząc się do propozycji wprowadzenia wzoru oświadczenia, w którym osoba pozbawiona wolności wyrażałaby zgodę na udzielenie informacji osobom wskazanym w oświadczeniu, zwrócić należy uwagę, że tego rodzaju oświadczenie nie mogłoby się ograniczyć tylko do przypadków pogarszającego się stanu zdrowia osoby pozbawionej wolności. Ograniczenie takie nie byłoby bowiem niczym uzasadnione i winno mieć zastosowanie do każdej innej sytuacji. Co jednak najistotniejsze, umieszczanie stosownego oświadczenia w systemie informatycznym wiązałoby się z modyfikacją Centralnej Bazy Danych Osób Pozbawionych Wolności i koniecznością poniesienia dodatkowych nieplanowanych kosztów przez Służbę Więzienną.

Należy zwrócić uwagę, że zgromadzenie tego rodzaju oświadczeń wśród całej populacji osób pozbawionych wolności oraz wprowadzenie ich do systemu teleinformatycznego wymagałoby ponadstandardowego nakładu pracy przez funkcjonariuszy i pracowników więziennictwa. Powyższe działania, w ocenie Biura Ewidencji Centralnego Zarządu Służby Więziennej, byłyby nieproporcjonalne w stosunku do skali i częstotliwości przypadków, w których osoba pozbawiona wolności doznała nagłego pogorszenia stanu zdrowia. Nie można również zapominać, że tego rodzaju oświadczenia wymagałby wielokrotnej weryfikacji i aktualizacji w szczególności pod kątem adresu zamieszkania i numeru telefonu. Gromadzenie tego rodzaju informacji – biorąc pod uwagę już obowiązujące przepisy prawa – mogłoby również naruszać zasady minimalizacji danych i ograniczonego przechowywania, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. c i e RODO.

Pragnę podkreślić, że praktyka polegająca na uzyskiwaniu od osób pozbawionych wolności zgody na udzielenie informacji ma miejsce wyłącznie w sytuacjach, gdy wnioskodawca takiej zgody nie załączył do wniosku o udzielenie informacji lub udostępnienie danych osobowych. Należy zwrócić jednak uwagę, że każda osoba pozbawiona wolności może w każdym czasie (nawet przed rozpoczęciem izolacji penitencjarnej) samodzielnie upoważnić jakąkolwiek osobę do uzyskiwania na jej temat informacji, w tym tych obejmujących jej stan zdrowia. Niezależnie od statusu osoby pozbawionej wolności ma ona również możliwość nawiązywania kontaktu z osobami najbliższymi, a tym samym może samodzielnie przekazywać informacje na swój temat. Tym samym w mojej ocenie brak jest uzasadnienia do podejmowania w tym zakresie dodatkowych działań przez funkcjonariuszy lub pracowników Służby Więziennej.

płk dr Andrzej Pecka

Wykonano w 2-ch egz.:

1. adresat
2. aa.